

РЕШЕНИЕ

№ 304

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 18.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4112** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 15174/19.04.23г на П. Т. Н. от [населено място] с проц.представител адв. К. против РС № 89/07.10.22г на Гл.Архитект на район „Б.“-СО.

В жалбата се сочи, че РС е проц. и мат.незаконосъобразно и противоречи на целта на закона, моли се за отмяната му.Твърди се, че жалбоподателката е посочена като възложител в РС, но то е издадено при липса на предпоставките по чл.183 от ЗУТ относно съсобствен имот.РС е издадено въз основа на одобрени на 29.07.22г инвест.проекти, които обаче са технически неизпълними.Изпълнението на РС/за разделяне на съсобствена вилна сграда /, ще подкопае основите на сградата и има опасност от срутването ѝ. Реализирането на отвор в югозападната фасада не е съобразена с разпределението на помещенията и ги прави неизползваеми на практика.В съд.заседание жалбоподателката не се явява или представлява.

Ответникът Гл.Архитект на район „Б.“-СО не се явява или представлява в съд.заседание и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованите страни В. В. Т., В. В. Н. и В. Т. Н., тримата от [населено място] и с проц.представител адв. Д. оспорват жалбата като недопустима/поради липсата на правен интерес/, като е налице влязло в сила съд.решение за делба, а в делбеното производство е бил одобрен със силата на присъдено нещо и проект по чл.203 ал.1 от ЗУТ.Обж. РС не засяга пряко и непосредствено правната сфера на жалбоподателката и

не носи негативни последици за нея. Дори в адм. производство да не е спазен чл.26 от АПК и жалбоподателката да не е била уведомена за началото му, нарушението не е съществено, доколкото тя е била страна в делбеното производство. Моли се за прекратяване на делото, претендират се разноски. РС е проц. и мат. законосъобразно, като в последните 5 години има 3 съдебни производства по издаване на РС. Моли се за отхвърляне на жалбата и като неоснователна и недоказана. Органът е издал РС съобразно одобрения от делбения съд проект, като са налице предпоставките по чл.183 ал.4 вр. чл. 148 ал.4 и ал.5 от ЗУТ/СПН на делбеното решение/. Конструкцията на сградата няма да се компрометира, като този въпрос е подробно разглеждан при одобряване на проекта от делбения съд. В писмени бележки се допълва, че РС е издадено в изпълнение на влезли в сила решения на АССГ, с които органът е задължен да издаде РС и то именно в изпълнение на инв. проект на делбения съд.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц. легитимация, срещу инд. адм. акт по см. на чл. 21 от АПК и чл. 214 от ЗУТ, поради което следва да се разгледа по същество. Подробните доводи за допустимостта на жалбата, Съдът е изложил в първо съд. заседание/л.322/.

Съдът установи от фактическа страна следното, относимо към настоящото произнасяне:

С Решение от 19.01.07г по д.№ 13563/02г на СРС, влязло в сила на 13.08.08г и вписано в СВ-София/л.11/, е извършена съдебна делба на вилна сграда и дворно място- УПИ XIII-1402, кв.11, м. "Вилна зона", [населено място], [улица]. Сградата е разделена на 2 дяла/единият дял е за жалбоподателката по настоящото дело, а другият дял- за заинтересованите страни по настоящото дело/, съгласно одобрен на 20.09.06г инвестиционен проект по Решение на РЕСУТ по т.8 от Протокол № 18/06г/л.197/. Делбеният съд СРС е осъществил контрол по чл.203 от ЗУТ, като е приел инв. проект за законосъобразен. Със Заявление от 09.10.18г/л.29/ заинтересованите страни поискали от ответника издаване на РС- въз основа на влязлото в сила Решение на делбения съд и инв. проект/неразделна част към Решението/. Ответникът се произнася с Писмо-отказ № РБН18-ГР94-2921/16.12.19г, като е прогласен за нищожен с влязло в сила на 30.03.21г Определение № 1430/26.02.21г по д.№ 390/20г на АССГ/постановено по реда на чл. 200 от АПК- л.62/. С Определението АССГ дава задължителни указания на ответника- да издаде РС, съобразно одобрения от делбения съд инв. проект. С ново Заявление от 27.01.22г/л.47/ заинтересованите страни настояват за произнасяне на ответника, такова обаче няма и те обжалват пред АССГ- Мълчалив отказ. С влязло в сила на 18.08.22г Решение № 4990/20.07.22г по д.№ 2254/22г на АССГ/л.226/ е отменен Мълчаливия отказ по Заявлението от 27.01.22г вр. Заявление от 09.10.18г , както и последвалия го изричен отказ по Писмо изх.№ РБН21-ДИ11/336/4/20.06.22г. АССГ за втори път връща на ответника преписката - със същите зад. указания. Именно в изпълнение на Решение № 4990/22г на АССГ и съгл. ново одобрения на 29.07.22г инв. проект- л.231/след ново Решение на РЕСУТ по т.13 от Протокол №12/09.06.22г/ е издадено обж. РС №89/07.10.22г/л.56/- за разделяне на вилната сграда съгл. Решението на СРС по делбата. РС е съобщено на жалбоподателката чрез залепване на обявление на 05.04.23г-л.195 /на таблото в района и на вратата на имота/, след като връчването с обратна разписка до

жалбоподателката е неуспешно, като жалбата ѝ до съда е от 19.04.23г.

Съдът намира от правна страна следното:

РС е издадено от компетентен орган, в кръга на териториалната и материалната му компетентност.

РС е издадено в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. изрично позоваване на влезлите в сила съд.решения на АССГ и СРС.

РС е проц.законосъобразно, като е издадено при изяснени относими факти и обстоятелства/спазен е чл.35 от АПК/. Няма данни жалбоподателката да е била изрично уведомена от ответника по реда на чл.26 от АПК - след като влязлото в сила на 18.08.22г Решение на АССГ е постъпило при ответника /с указания да се произнесе, като издаде РС/. Това обаче не е съществено проц.нарушение на органа, годно до доведе само по себе си до отмяна на РС, на две основания- от една страна не е налице ново адм.производство, а е налице продължение на адм.производство, започнало още с първото Заявление от 09.10.18г. Жалбоподателката знае за това производство/започнало на 09.10.18г/ и дейно упражнява правата си в течение на административната и съдебните му фази. От друга страна- съгл. съдебнаа практика съществено е това нарушение, което ако не бе извършено- актът не би бил издаден или би бил издаден, но с друго съдържание. Случаят не е такъв- дори жалбоподателката да беше уведомена по реда на чл. 26 от АПК след 18.08.22г, няма вероятност РС да не беше издадено или да е с друго съдържание.

Аргументите за това са следните/те са относими и към мат.законосъобразност на РС/- Въсщност ответникът е действал в условията на обвързана компетентност на две основания- от една страна е длъжен да издаде РС съгласно решението на делбения съд и това РС следва да е съобразно проекта, одобрен от делбения съд по реда на чл. 203 от ЗУТ. От друга страна ответникът следва да изпълни задължителните указания на АССГ- дадени са двукратно- с Определение по чл.200 от АПК и през 2022г- с Решение № 4990/22г на АССГ за отмяна на отказ да се издаде РС. Ответникът няма право на избор дали да издаде или да не издаде РС- АССГ го е задължил да издаде РС. Това РС от своя страна следва да е въз основа на проекта, одобрен от делбения съд. И това е така. АССГ няма правомощия да проверява законосъобразността на проекта- той е проверен по реда на чл.203 ал.2 от ЗУТ от делбения съд.

Съдът не констатира незаконосъобразност на РС, като законосъобразността на проекта, въз основа на който е издадено то, не подлежи на проверка от АССГ/вече е проверен от СРС/. Проектът е доразглеждан многократно след Решението на делбения съд, но по същество е все същия като одобрения от делбения съд/нанесени са добавки във връзка със съгласовките от експлоатационните дружества/. Дали конструкцията ще се засегне при разделянето на сградата съобразно одобрения от делбения съд проект, е въпрос вече разгледан от делбения съд и не подлежи на преразглеждане сега от АССГ. Доколкото жалбоподателката не твърди, че РС е одобрено по проект-различен от одобрения от делбения съд, настоящият съд изобщо няма да разглежда законосъобразността на одобрения вече от делбения съд проект/чл.203 ал.2 от ЗУТ/. Настоящият съд само проверява дали РС е законосъобразно по останалите точки на чл.146 от АПК.

Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, а РС е законосъобразно.

На з.страни/за тях РС е благоприятен акт/ се дължат разноси съгл. чл. 143 от АПК. Представени са доказателства от з.страни за платен от тях общо и в брой - общ адв.хонорар на адв. Д. в размер на 1200лв.

Поради което и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 15174/19.04.23г на П. Т. Н. от [населено място] против РС № 89/07.10.22г на Гл.Архитект на район „Б.“-СО.

ОСЪЖДА П. Т. Н. от [населено място] да заплати на В. В. Т., В. В. Н. и В. Т. Н., тримата от [населено място] - общо сумата от 1200лв разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: